

ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ជាតិ សាសនា ព្រះមហាក្សត្រ

រាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជា

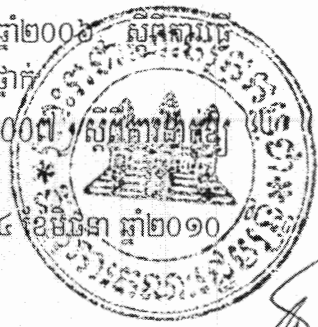
លេខ: ៤៧ អនក្រ.បក

អនុក្រឹត្យ
ស្តីពី

យន្តការ និងនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីវិវត្តសុវត្ថិភាព

រាជរដ្ឋាភិបាល

- បានឃើញរដ្ឋធម្មនុញ្ញនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រឹត្យលេខនស/រកត/០៩០៨/១០៥៥ ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០០៨ ស្តីពីការតែងតាំងរាជរដ្ឋាភិបាលនៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខ០២/នស/៩៤ ចុះថ្ងៃទី២០ ខែកក្កដា ឆ្នាំ១៩៩៤ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅនៃគណៈរដ្ឋមន្ត្រី
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០១៩៦/២១ ចុះថ្ងៃទី២៤ ខែមករា ឆ្នាំ១៩៩៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការបង្កើតក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០៨០២/០១៦ ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែសីហា ឆ្នាំ២០០២ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីព្រៃឈើ
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០៥០៦/០១១ ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីជលផល
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០២០៨/០០៦ ចុះថ្ងៃទី១៥ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព
- បានឃើញព្រះរាជក្រមលេខនស/រកម/០៥០៨/០១៥ ចុះថ្ងៃទី១៣ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៨ ដែលប្រកាសឱ្យប្រើច្បាប់ស្តីពីការគ្រប់គ្រងពូជដំណាំ និងសិទ្ធិអ្នកបង្កាត់ពូជដំណាំ
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៥៧/អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៥ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ១៩៩៧ ស្តីពីការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៦៩/អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៨ ខែតុលា ឆ្នាំ១៩៩៨ ស្តីពីបម្រាម និងការគ្រប់គ្រងសម្ភារៈកសិកម្ម
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ៥៣/អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី២៩ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៦ ស្តីពីការគ្រប់គ្រងការប្រើប្រាស់ប្រភេទសត្វ និងរុក្ខជាតិព្រៃដែលកំពុងរងគ្រោះថ្នាក់
- បានឃើញអនុក្រឹត្យលេខ២០៥/អនក្រ.បក ចុះថ្ងៃទី៣១ ខែធ្នូ ឆ្នាំ២០០៧ ស្តីពីការប្រើប្រាស់បញ្ជីទំនិញហាមឃាត់ និងទំនិញជាប់កម្រិតកំណត់
- បានទទួលការឯកភាពពីគណៈរដ្ឋមន្ត្រីក្នុងសម័យប្រជុំពេញអង្គ នាថ្ងៃទី០៤ ខែមិថុនា ឆ្នាំ២០១០

(Handwritten signature)

សម្រេច
ជំពូកទី១
បទប្បញ្ញត្តិទូទៅ

មាត្រា១.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលដៅកំណត់យន្តការ និងនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា២.-

អនុក្រឹត្យនេះមានគោលបំណងដូចតទៅ ៖

- ទប់ស្កាត់ផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមានលើការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ បរិស្ថាន និងសុខភាពមនុស្ស
- ធានាប្រសិទ្ធភាពនៃការអភិរក្សនិងការប្រើប្រាស់ជីវៈចម្រុះដោយនិរន្តរភាព
- លើកកម្ពស់ការយល់ដឹងអំពីជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប និងទប់ស្កាត់ហានិភ័យបណ្តាលមកពី សារពាង្គកាយ កែច្នៃរស់
- ការពារបរិស្ថាននិងសុខភាពមនុស្ស ។

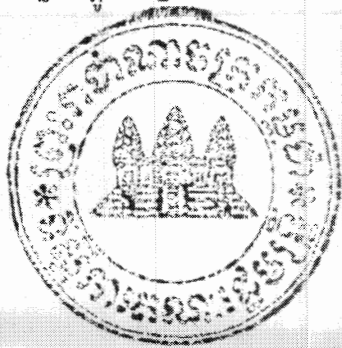
មាត្រា៣.-

អនុក្រឹត្យនេះមានវិសាលភាពអនុវត្ត ដោយអនុលោមតាមមាត្រា៣ នៃច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា៤.-

វាក្យសព្ទដែលប្រើក្នុងអនុក្រឹត្យនេះ មាននិយមន័យដូចតទៅ ៖

- **ការវាយតម្លៃហានិភ័យ** សំដៅដល់ការកំណត់ពីសក្តានុពលនៃហានិភ័យ ការប៉ាន់ប្រមាណពីលទ្ធភាពនៃហានិភ័យ ដែលអាចកើតឡើង និងពីការប៉ាន់ប្រមាណទំហំ នៃការខូចខាតដោយហានិភ័យ ។
- **ការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ** សំដៅដល់វិធីសម្រាប់បញ្ជ្រាប កាត់បន្ថយហានិភ័យដែលអត្តសញ្ញាណ និងសក្តានុពលត្រូវបានកំណត់រួចហើយ ឱ្យនៅត្រឹមកម្រិតមួយដែលអាចទទួលយកបាន ។
- **ការខូចខាតលើសុខភាពមនុស្ស** សំដៅដល់ការបង្កឱ្យមានជំងឺ រលូស ពិការ ឬស្លាប់ ។
- **ការខូចខាតលើបរិស្ថាន** សំដៅដល់ការខូចខាត ដែលនាំទៅដល់ការចំណាយលើការស្តារឡើងវិញ នៃបរិស្ថាន និងជីវៈចម្រុះឱ្យបានសមស្រប រួមទាំងការស្តារឡើងវិញនូវប្រភពដើមនៃជីវៈចម្រុះ ។
- **ការខូចខាតលើការអភិរក្សជីវៈចម្រុះ** សំដៅដល់ការខូចខាតដែលនាំទៅដល់ការផ្លាស់ប្តូរជាច្រើន ផ្នែកបរិមាណ និងគុណភាពភាវៈរស់នៃប្រភេទ នៅក្នុងប្រព័ន្ធអេកូឡូស៊ី ។

- ការខូចខាតលើការប្រើប្រាស់ជីវៈចម្រុះដោយនិរន្តរភាព សំដៅដល់ការបាក់ចុះ ទាំងផ្នែកបរិមាណ ទាំងផ្នែកគុណភាពនៃសមាសភាពជីវៈចម្រុះ ដែលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់ការប្រើប្រាស់បន្តបន្ទាប់នូវសមាសភាព ទាំងនោះ ហើយនាំទៅរកការបាត់បង់សេដ្ឋកិច្ច ការបាត់បង់ប្រាក់ចំណូល ការរំខានដល់ការរស់នៅរបស់សហគមន៍ ឬការកាត់បន្ថយសិទ្ធិប្រើប្រាស់ជាសមូហភាព ។
- សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ សំដៅដល់សារពាង្គកាយរស់ដែលមានផ្ទុកនូវសារធាតុសេនេទិច្ចី ទទួល យកតាមរយៈការប្រើប្រាស់ជីវៈបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ។

ជំពូកទី២

គណៈកម្មាធិការជាតិជីវសុវត្ថិភាព

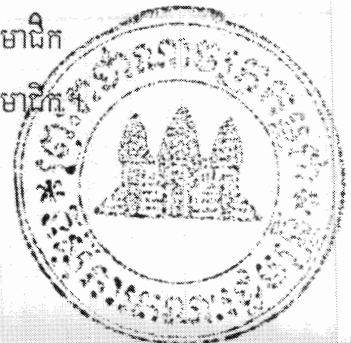
មាត្រា៥.-

ត្រូវបានបង្កើតគណៈកម្មាធិការជាតិជីវសុវត្ថិភាព ដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា **គ.ជ.ជ.ស.** ។

មាត្រា៦.-

គ.ជ.ជ.ស. មានសមាសភាពដូចតទៅ ៖

- រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន		ប្រធាន
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ	១ រូប	អនុប្រធាន
- រដ្ឋលេខាធិការទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងមហាផ្ទៃ	១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងការពារជាតិ	១រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសុខាភិបាល	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងអភិវឌ្ឍន៍ជនបទ	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងផែនការ	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងទេសចរណ៍	១ រូប	សមាជិក
- រដ្ឋលេខាធិការក្រសួងសាធារណការ និងដឹកជញ្ជូន	១ រូប	សមាជិក
- អគ្គលេខាធិការរង ក្រុមប្រឹក្សាអភិវឌ្ឍន៍កម្ពុជា	១ រូប	សមាជិក

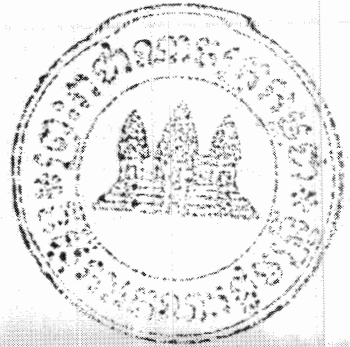
សមាសភាពជាក់ស្តែង នៃ គ.ជ.ជ.ស. ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

សមាជិក គ.ជ.ជ.ស. ត្រូវចូលរួមប្រជុំតាមការអញ្ជើញរបស់ប្រធាន គ.ជ.ជ.ស. ។ បែបបទនៃការប្រជុំ ត្រូវកំណត់ដោយបទបញ្ជាផ្ទៃក្នុងរបស់ គ.ជ.ជ.ស. ។ គ.ជ.ជ.ស. ប្រើប្រាស់ត្រារបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៧._

គ.ជ.ជ.ស. មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- រៀបចំគោលនយោបាយ ផែនការយុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីជីវសុវត្ថិភាពនិងជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ជូនរាជរដ្ឋាភិបាល ពិនិត្យ និងសម្រេច
- ធ្វើទំនាក់ទំនងរវាងរាជរដ្ឋាភិបាលកម្ពុជានិងលេខាធិការដ្ឋាននៃអនុសញ្ញាស្តីពីជីវៈចម្រុះដើម្បី ពង្រឹងការអនុវត្តពិធីសារកាតាហ្សេណាស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព
- ផ្តល់យោបល់ជូនរាជរដ្ឋាភិបាលអំពីពិធីសារ និងសេចក្តីព្រាងអនុស្សរណៈនានា ដែលទាក់ទងនឹងការ អនុវត្តពិធីសារកាតាហ្សេណាស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព
- រៀបចំ ត្រួតពិនិត្យ និងឃ្នាំមើលការអនុវត្តផែនការសកម្មភាពស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព និងជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប
- ជំរុញការបញ្ជ្រាបគោលនយោបាយជីវសុវត្ថិភាព និងជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើបទៅក្នុងវិស័យពាក់ព័ន្ធ
- ឃ្នាំមើល និងវាយតម្លៃលើការបំពេញកាតព្វកិច្ចនៃពិធីសារកាតាហ្សេណាស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព
- ជំរុញឱ្យមានការយល់ដឹងជាសាធារណៈ អំពីតម្រូវការរៀបចំក្របខណ្ឌជីវសុវត្ថិភាពជាតិ
- ត្រួតពិនិត្យ និងជំរុញកិច្ចសហប្រតិបត្តិការអន្តរជាតិ និងកិច្ចសហប្រតិបត្តិការរវាងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ លើបញ្ហាជីវសុវត្ថិភាព
- ធានាឱ្យក្របខណ្ឌជីវសុវត្ថិភាពជាតិស្របតាមគោលនយោបាយ ផ្នែកបរិស្ថានរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល
- កែសម្រួល អនុម័ត និងវាយតម្លៃលើការរៀបចំក្របខណ្ឌជីវសុវត្ថិភាពជាតិ និងធានាអនុវត្តឱ្យមាន ប្រសិទ្ធភាពខ្ពស់
- តាមដានការអនុវត្តផែនការយុទ្ធសាស្ត្រ និងពិនិត្យឡើងវិញនូវភាពចាំបាច់ជាអាទិភាព នៃផែនការ យុទ្ធសាស្ត្រស្តីពីជីវសុវត្ថិភាពនិងជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប រៀងរាល់ពីរឆ្នាំម្តង ដោយបញ្ចូលសកម្មភាព ពាក់ព័ន្ធ
- ផ្តល់ការណែនាំ និងវាយតម្លៃលើគោលនយោបាយទូទៅ ក្នុងការអនុវត្តគម្រោងជាតិ និងលើ លទ្ធផលគម្រោង
- ធ្វើរបាយការណ៍ស្តីពីសកម្មភាពការងាររបស់ខ្លួនជូនរាជរដ្ឋាភិបាល
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀត ដែលរាជរដ្ឋាភិបាលប្រគល់ជូន ។

មាត្រា ៨._

គ.ជ.ជ.ស. មានក្រុមប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ដែលមានសមាសភាពដូចតទៅ ៖

- តំណាងក្រសួងបរិស្ថាន ១ រូប ប្រធាន
- តំណាងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ១ រូប អនុប្រធាន
- តំណាងគណៈកម្មាធិការជាតិគ្រប់គ្រងគ្រោះមហន្តរាយ ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងមហាផ្ទៃ ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងការពារជាតិ ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងសុខាភិបាល ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងធនធានទឹក និងឧតុនិយម ១ រូប សមាជិក ។

សមាសភាពជាក់ស្តែង និងបែបបទនៃការប្រជុំនៃក្រុមប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** អាចអញ្ជើញតំណាងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមួយចំនួនទៀត មកចូលរួមជាសមាជិក ។

មាត្រា ៩._

ក្រុមប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ត្រួតពិនិត្យរកសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលបានសាយភាយ ឬលេចធ្លាយពីការប្រើប្រាស់ ការដឹកជញ្ជូន និងធ្វើរបាយការណ៍ពីហានិភ័យ ឬហេតុការណ៍នេះ ព្រមទាំងលទ្ធផលនៃការខូចខាត
- ទទួលព័ត៌មាន និងចាត់វិធានការបន្ទាន់ នៅពេលណាដែលមានហេតុការណ៍លេចធ្លាយ ឬសាយភាយសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដោយចៃដន្យ ដើម្បីទប់ស្កាត់ ឬកាត់បន្ថយទំហំនៃការខូចខាត ដល់ធនធានជីវៈចម្រុះ និងសុខភាពមនុស្ស
- បណ្តុះបណ្តាលដល់មន្ត្រីនៃស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធពីបច្ចេកទេស វិធានការការពារ និងគ្រប់គ្រងការសាយភាយសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់
- បំពេញការងារផ្សេងៗទៀត ដែល **គ.ជ.ជ.ស.** ប្រគល់ជូន ។

មាត្រា ១០._

ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** មានសិទ្ធិបញ្ជាផ្តល់ឱ្យក្រុមប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ដើម្បីចាត់វិធានការឱ្យ ទាន់ពេលវេលា ។

មាត្រា ១១._

គ.ជ.ជ.ស. មានលេខាធិការដ្ឋានមួយជាសេនាធិការ ដែលមានទីតាំងនៅក្រសួងបរិស្ថាន ។
លេខាធិការដ្ឋាន **គ.ជ.ជ.ស.** ត្រូវដឹកនាំដោយលេខាធិការមួយរូបមានឋានៈស្មើប្រធាននាយកដ្ឋាន និង អមដោយ លេខាធិការរងមួយចំនួនមានឋានៈស្មើអនុប្រធាននាយកដ្ឋាន ជាជំនួយការតាមការចាំបាច់ ។

មាត្រា ១២._

ការរៀបចំ និងការប្រព្រឹត្តទៅរបស់លេខាធិការដ្ឋាន **គ.ជ.ជ.ស.** ត្រូវកំណត់ដោយអនុក្រឹត្យ ។

ជំពូកទី ៣

ក្រុមវិទ្យាសាស្ត្រពិគ្រោះយោបល់

មាត្រា ១៣._

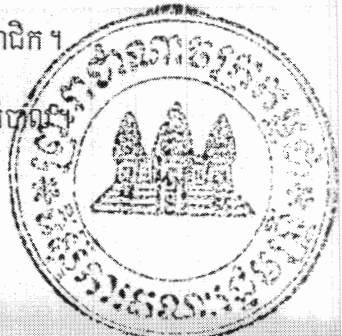
ត្រូវបានបង្កើតក្រុមវិទ្យាសាស្ត្រពិគ្រោះយោបល់ ដែលសរសេរជាអក្សរកាត់ថា **គ.វ.ព.យ.** ដែលមានទីតាំង នៅក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ។

មាត្រា ១៤._

គ.វ.ព.យ. មានសមាសភាពជាអ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រដូចតទៅ ៖

- តំណាងក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ ១ រូប ប្រធាន
- តំណាងក្រសួងបរិស្ថាន ១ រូប អនុប្រធាន
- តំណាងក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងសុខាភិបាល ១ រូប សមាជិក
- តំណាងក្រសួងអប់រំ យុវជន និងកីឡា ១ រូប សមាជិក
- តំណាងរាជបណ្ឌិត្យសភាកម្ពុជា ១ រូប សមាជិក
- តំណាងសាកលវិទ្យាល័យពាក់ព័ន្ធ ១ រូប សមាជិក
- តំណាងមន្ទីរពិសោធន៍ពាក់ព័ន្ធ ១ រូប សមាជិក ។

សមាសភាពជាក់ស្តែងនៃ **គ.វ.ព.យ.** ត្រូវកំណត់ដោយសេចក្តីសម្រេចរបស់រាជរដ្ឋាភិបាល ។

ក្នុងករណីចាំបាច់ គ.វ.ស. អាចស្នើសុំទៅក្រសួងបរិស្ថាន នូវអ្នកឯកទេសវិទ្យាសាស្ត្រជាតិ ឬអន្តរជាតិ បន្ថែមទៀត ដើម្បីជាជំនួយក្នុងការងាររបស់ខ្លួន ។ ជំនាញបន្ថែមដែលស្នើសុំ មានជាអាទិ៍ អេកូឡូស៊ី វិទ្យាសាស្ត្រ គ្រាប់ពូជ វិទ្យាសាស្ត្រខាងបំពុលបរិស្ថាន ការបង្កាត់ពូជសត្វ វិស្វវិទ្យា មីក្រូបវិទ្យា ជីវវិទ្យាម៉ូលេគុល ជីវបច្ចេកវិទ្យា សរីរវិទ្យា និងការបង្កាត់ពូជរុក្ខជាតិ ។

មាត្រា ១៥.-

គ.វ.ស. មានតួនាទី និងភារកិច្ចដូចតទៅ ៖

- ពិនិត្យឯកសារវាយតម្លៃហានិភ័យ ដែលភ្ជាប់ជាមួយពាក្យស្នើសុំការឯកភាពជាមុន ក្នុងការនាំចូល និងនាំចេញសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងផ្តល់យោបល់ជូនក្រសួងបរិស្ថាន
- ពិនិត្យឯកសារបន្ថែមនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ ដែលក្រសួងបរិស្ថាន អាចស្នើឱ្យក្រុមអ្នកជំនាញការឯករាជ្យណាមួយធ្វើ
- រក្សាព័ត៌មានសម្ងាត់ដែលបានកំណត់ លើកអនុសាសន៍ជូនក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងការចាត់វិធានការ រឹតបន្តឹង ការតាមដាន នីតិវិធីត្រួតពិនិត្យ ផ្តល់លក្ខខណ្ឌវិទ្យាសាស្ត្រសមស្រប
- លើកសំណើវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- ជួយក្នុងការចងក្រងព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ សម្រាប់សកម្មភាពលើកកម្ពស់ ការយល់ដឹងសាធារណៈ
- បំពេញភារកិច្ចផ្សេងៗទៀតដែលរាជរដ្ឋាភិបាល ឬក្រសួងបរិស្ថានប្រគល់ជូន ។

មាត្រា ១៦.-

លេខាធិការដ្ឋានរបស់ គ.ជ.ប. ជាសេនាធិការឱ្យ គ.វ.ស. ក្នុងការបំពេញតួនាទី និងភារកិច្ចរបស់ខ្លួន ។

ជំពូកទី ៤

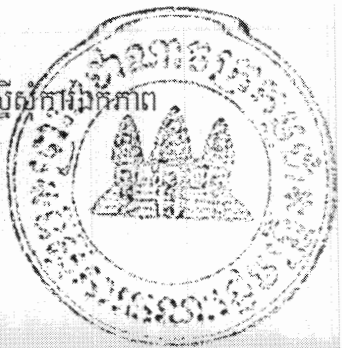
**នីតិវិធីស្នើសុំការនាំចូល
និងប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់**

ផ្នែកទី ១

ការនាំចូលដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់

មាត្រា ១៧.-

ចំពោះការសុំនាំចូលនិងប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ម្ចាស់សំណើត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំការឯកភាព

ជាមុន និងត្រូវដាក់រាល់ឯកសារសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ជូនក្រសួងបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៤ និងជំពូក ទី៥នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

រាល់ពាក្យស្នើសុំការឯកភាពជាមុន ត្រូវមានការបញ្ជាក់ឱ្យច្បាស់ពីភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានដែលបានរៀបរាប់ នៅក្នុងនោះ ។

ម្ចាស់សំណើ អាចសុំដកវិញបាននូវពាក្យស្នើសុំការឯកភាពជាមុន នៅមុនពេលដែលក្រសួងបរិស្ថានចេញ សេចក្តីសម្រេច ។

មាត្រា ១៨._

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវបង់កម្រៃរដ្ឋបាលសម្រាប់ការដាក់ពាក្យស្នើសុំនីមួយៗរបស់ខ្លួន នៅក្រសួងបរិស្ថាន ។ ការបង់ កម្រៃនេះត្រូវបានលើកលែង សម្រាប់ស្ថាប័នស្រាវជ្រាវរបស់រដ្ឋ ។

កម្រៃរដ្ឋបាល ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ និងការចាត់ចែងកម្រៃរដ្ឋបាល ដែលទទួលបានត្រូវ កំណត់ដោយប្រកាសអន្តរក្រសួងរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ និងរដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ១៩._

ការនាំចូលជាលើកទីមួយ នូវសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុង ព្រំដែនកំណត់ ត្រូវមានការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងត្រូវស្នើសុំការឯកភាពជាមុនពីក្រសួងបរិស្ថាន មុនពេល ស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ ។

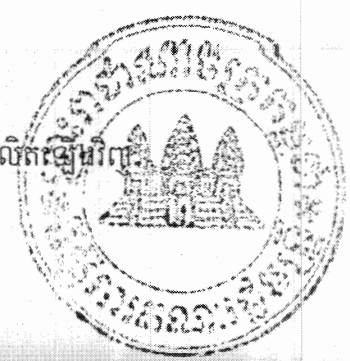
ការប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ ត្រូវអនុវត្តតាមស្តង់ដារនិងគោលការណ៍ បច្ចេកទេស ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ក្រោយពីបានពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័ន ពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ២០._

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវដាក់ពាក្យស្នើសុំដូចមានចែងក្នុងមាត្រា ១៩ខាងលើនេះ ដោយភ្ជាប់ជាមួយនូវឯកសារ វាយតម្លៃហានិភ័យនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលត្រូវបានស្នើសុំនាំចូលនៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេលយ៉ាងតិច ៩០ (កៅសិប) ថ្ងៃ មុនកាលបរិច្ឆេទនៃគម្រោងនាំចូល ។

ពាក្យស្នើសុំត្រូវរៀបរាប់ ៖

- ឈ្មោះម្ចាស់សំណើនិងព័ត៌មានសម្រាប់ទំនាក់ទំនង
- ទីតាំងសម្រាប់ធ្វើសកម្មភាពប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់
- ប្រភេទ និងអត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលត្រូវនាំចូល
- ប្រភេទ និងគោលបំណងនៃសកម្មភាព ដូចជាយកមកដើម្បីស្តុកទុក ដឹកជញ្ជូន ផលិតផ្សេងៗ

ធ្វើការបណ្តុះ កែច្នៃ បំផ្លាញចោល បោះចោល ឬប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ទាំងនោះ ដើម្បីគោល
បំណងផ្សេងទៀត

- សក្តានុពលនៃហានិភ័យ ដែលបណ្តាលមកពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ទាំងនោះ ឬពីសកម្មភាពដែល
បម្រុងនឹងអនុវត្ត
- វិធានការសម្រាប់ជួសជុល ឬស្តារការខូចខាតឡើងវិញ ក្នុងករណីមានការធ្លាយចេញ ឬសាយភាយ
សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ទៅក្នុងបរិស្ថានដោយសកម្មភាពរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២១.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយ **គ.វ.ព.យ.** អាចជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
ទៅម្ចាស់សំណើ តម្រូវឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានបន្ថែមជាអាទិ៍ ឯកសារបន្ថែម ស្តីពីការវាយតម្លៃហានិភ័យ ។

ក្រសួងបរិស្ថាន អាចតម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យបន្ថែម ឬចាត់តាំងអ្នកជំនាញការ
ឯករាជ្យផ្សេងទៀតធ្វើការវាយតម្លៃ ។ ការចំណាយចំពោះការវាយតម្លៃហានិភ័យ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់សំណើ ។

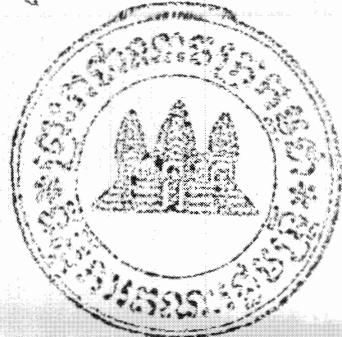
ម្ចាស់សំណើត្រូវឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការព័ត៌មានបន្ថែម ដូចមានចែងខាងលើនេះ ក្នុងរយៈពេល ៣០
(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានដំណឹងអំពីតម្រូវការនេះ ដោយបញ្ជូនឯកសារព័ត៌មានបន្ថែមទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។
ក្នុងករណីដែលម្ចាស់សំណើ ពុំអាចឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលកំណត់ខាងលើនេះ ម្ចាស់សំណើអាចសុំពន្យារពេលតាមការ
កំណត់របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើពុំបានឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលកំណត់នេះទេ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជូនដំណឹងទៅម្ចាស់
សំណើ ពីការបដិសេធសំណើសុំការឯកភាពជាមុន ដើម្បីនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ សម្រាប់ប្រើប្រាស់
ក្នុងព្រំដែនកំណត់ ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើបានបញ្ជូនព័ត៌មានបន្ថែមដែលបានតម្រូវឱ្យផ្តល់ត្រឹមត្រូវ តាមពេលកំណត់ក្រសួងបរិស្ថាន
ត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាននេះទៅ **គ.វ.ព.យ.** ។ **គ.វ.ព.យ.** ត្រូវដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថាននូវរបាយការណ៍ និងផ្តល់យោបល់
ដើម្បីចាត់ការចំពោះពាក្យស្នើសុំ ។

ក្រោយពេលពិនិត្យរបាយការណ៍ និងផ្តល់យោបល់របស់ **គ.វ.ព.យ.** ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជូនដំណឹងជា
លាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនក្នុងរយៈពេល ៣០ (សាមសិប) ថ្ងៃ ទៅម្ចាស់សំណើនិងទៅបណ្តាញ
ផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាពជាតិ ដោយបញ្ជាក់ពី ៖

- ការឯកភាពឱ្យដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតដោយមាន ឬគ្មានលក្ខខណ្ឌ និងបញ្ជាក់អំពីការឯកភាព
ចំពោះការនាំចូលបន្តបន្ទាប់មកទៀត នូវសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលនេះ ឬ
- ការបដិសេធសំណើនាំចូល ។

មាត្រា ២២._

ក្នុងការផ្តល់ការឯកភាពជាមុន ក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើដាក់នូវវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ស្លាកសញ្ញា និងលក្ខខណ្ឌចាំបាច់ចំពោះសកម្មភាពក្នុងការប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ ។ វិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យដាក់ស្លាកសញ្ញា និងតម្រូវការផ្សេងៗទៀតត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី ក្រសួងបរិស្ថាន ។ នៅពេលទទួលបានការឯកភាពជាមុន ម្ចាស់សំណើត្រូវភ្ជាប់ច្បាប់ដើមនៃលិខិតឯកភាពជាមុន ជាមួយពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាត ដែលត្រូវដាក់ជូនជាបន្តទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ក្នុងការចេញលិខិតអនុញ្ញាត ។

មាត្រា ២៣._

ករណីបដិសេធពាក្យស្នើសុំ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុជូនទៅម្ចាស់សំណើ ។

ផ្នែកទី ២

ការនាំចូលដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា

មាត្រា ២៤._

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមានគោលបំណងនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រ កម្ពុជា ដើម្បីបញ្ចូលទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា ត្រូវធ្វើការជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន ទៅក្រសួងបរិស្ថាន អំពីគោលបំណងនៃការស្នើសុំការនាំចូលរបស់ខ្លួន ដើម្បីសុំការឯកភាពជាមុន ។

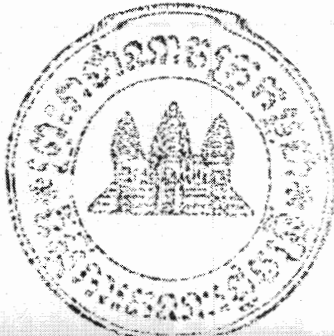
មាត្រា ២៥._

- ម្ចាស់សំណើ ត្រូវរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ពីការស្នើសុំនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់របស់ខ្លួននូវ :
- ព័ត៌មានដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
 - ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ស្របតាមការណែនាំក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ និង
 - ព័ត៌មានបន្ថែមដែលម្ចាស់សំណើយល់ថាទាក់ទងនឹងការវាយតម្លៃសក្តានុពលលើហានិភ័យ និង/ឬ មានប្រយោជន៍សម្រាប់សំណើរបស់ខ្លួន ។

មាត្រា ២៦._

ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងជាមុន ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវឆ្លើយតប ទៅម្ចាស់សំណើវិញ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយបញ្ជាក់:

- កាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹង

- ព័ត៌មានបន្ថែម ដែលតម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើផ្តល់នូវការដាក់ពាក្យសុំរបស់ខ្លួន ដែលក្នុងនោះក្រសួងបរិស្ថានតម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើផ្តល់ក្នុងការវាយតម្លៃបន្ថែមលើហានិភ័យ ។ ចំពោះការវាយតម្លៃបន្ថែមនេះ ក្រសួងបរិស្ថានអាចតម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើ ឬអ្នកជំនាញការឯករាជ្យណាមួយធ្វើក៏បាន ។ ការចំណាយលើការវាយតម្លៃបន្ថែមលើហានិភ័យនេះ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់សំណើ ។

មាត្រា ២៧._

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការព័ត៌មានបន្ថែម ដូចមានចែងក្នុងគំនូសទី២ មាត្រា២៦ ខាងលើនេះ ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានតម្រូវការនេះដោយបញ្ជូនឯកសារព័ត៌មានបន្ថែមទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើត្រូវធ្វើការកែតម្រូវឯកសារពាក្យសុំឡើងវិញនោះ ម្ចាស់សំណើត្រូវបញ្ជូនឯកសារនេះទៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ ។

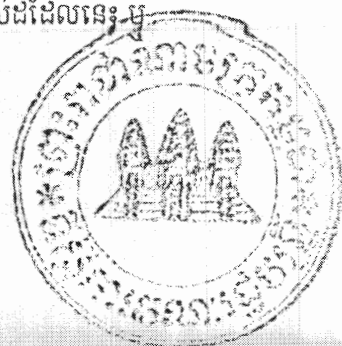
ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើពុំបានឆ្លើយតបក្នុងរយៈពេលដែលបានកំណត់នេះទេ សេចក្តីជូនដំណឹងពីការស្នើសុំនាំចូលត្រូវចាត់ទុកជាមោឃៈ ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើបានបញ្ជូនព័ត៌មានបន្ថែម ដែលតម្រូវឱ្យផ្តល់ត្រឹមត្រូវតាមពេលកំណត់ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជូនដំណឹងទៅម្ចាស់សំណើពីការទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែមនេះ ហើយត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាននេះទៅ **គ.វ.ព.យ.** ។

ក្នុងរយៈពេល១៨០(មួយរយប៉ែតសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានសេចក្តីជូនដំណឹងពីការស្នើសុំនាំចូលឬក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានព័ត៌មានបន្ថែម **គ.វ.ព.យ.** ត្រូវដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថាននូវរបាយការណ៍និងយោបល់ដើម្បីឱ្យម្ចាស់សំណើអនុវត្ត ។ ក្រោយពេលទទួលបានរបាយការណ៍របស់ **គ.វ.ព.យ.** ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវធ្វើរបាយការណ៍នេះទៅម្ចាស់សំណើ ។ ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ម្ចាស់សំណើអាចផ្តល់យោបល់របស់ខ្លួនលើរបាយការណ៍របស់ **គ.វ.ព.យ.** ជូនទៅក្រសួងបរិស្ថានវិញ ។ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវពិនិត្យយោបល់របស់ម្ចាស់សំណើ ក្នុងការធ្វើសេចក្តីសម្រេចការឯកភាពជាមុន ។

ក្នុងរយៈពេល២៧០(ពីររយចិតសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានការជូនដំណឹងពីការស្នើសុំនាំចូល ឬទទួលបានព័ត៌មានដែលបានតម្រូវឱ្យផ្តល់បន្ថែម និង/ឬយោបល់លើរបាយការណ៍របស់ **គ.វ.ព.យ.** ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅម្ចាស់សំណើ និងទៅបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាន ជីវសុវត្ថិភាពជាតិ ដោយបញ្ជាក់ពី៖

- ការឯកភាពឱ្យដាក់ពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតនាំចូល ដោយមាន ឬគ្មានលក្ខខណ្ឌ និងបញ្ជាក់ពីការឯកភាពចំពោះការនាំចូលបន្តបន្ទាប់មកទៀត នូវសារពាងកាយកែច្នៃរស់ដដែលនេះ ។
- ការបដិសេធសំណើនាំចូល ។

មាត្រា ២៨._

ក្នុងការផ្តល់ការឯកភាពជាមុន ចំពោះសំណើសុំនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីបញ្ជូនទៅក្នុងបរិស្ថានដោយចេតនា ក្រសួងបរិស្ថាន តម្រូវឱ្យម្ចាស់សំណើដាក់វិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យស្លាកសញ្ញា និង/ឬលក្ខខណ្ឌចំពោះសកម្មភាពប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលបានស្នើនេះ។ វិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ការដាក់ស្លាកសញ្ញា និងតម្រូវការមួយចំនួនទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន។

នៅពេលទទួលបានការឯកភាពជាមុន ម្ចាស់សំណើត្រូវភ្ជាប់ច្បាប់ដើមនូវលិខិតឯកភាពជាមុន ជាមួយពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាត ដែលត្រូវដាក់ជូនស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច។

ក្នុងករណីបដិសេធពាក្យស្នើសុំ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុជូនទៅម្ចាស់សំណើ។

ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ក្រោយពេលបានទទួលលិខិតបដិសេធការឯកភាពជាមុន ម្ចាស់សំណើអាចស្នើទៅក្រសួងបរិស្ថានឱ្យពិនិត្យសេចក្តីសម្រេចរបស់ខ្លួនឡើងវិញ ដោយផ្អែកលើព័ត៌មានថ្មីៗដែលពុំទាន់បានរកឃើញនៅឡើយ នៅពេលដែលក្រសួងបរិស្ថានកំពុងធ្វើការសម្រេចលើពាក្យស្នើសុំនោះ។ ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវឆ្លើយតបជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅម្ចាស់សំណើ ពីមូលហេតុដែលក្រសួងបរិស្ថានត្រូវរក្សាទុកសេចក្តីសម្រេចពីមុនរបស់ខ្លួន ក្នុងការបដិសេធ ឬការសម្រេចឯកភាពវិញ។

ផ្នែកទី៣

ការនាំចូលដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់នៅក្នុងម្ហូបអាហារ ចំណីសត្វ ឬសម្រាប់ធ្វើការកែច្នៃ

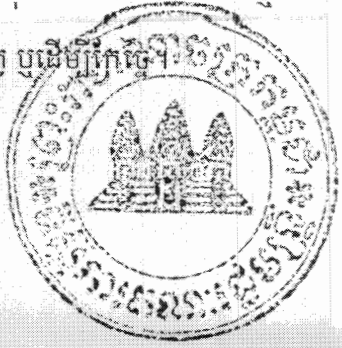
មាត្រា ២៩._

ការនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ជាលើកទីមួយ ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬដើម្បីកែច្នៃ ត្រូវឱ្យមានការវាយតម្លៃហានិភ័យ ព្រមទាំងមានការឯកភាពពីក្រសួងបរិស្ថានជាមុន មុនពេលស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូល ពីក្រសួង ស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចពាក់ព័ន្ធ។

មាត្រា ៣០._

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវរៀបរាប់នៅក្នុងពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលរបស់ខ្លួននូវ៖

- ព័ត៌មានដូចបានចែងនៅក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃអនុក្រឹត្យនេះ
- ការវាយតម្លៃហានិភ័យស្របតាមការណែនាំ ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៣នៃអនុក្រឹត្យនេះ និង
- ព័ត៌មានបន្ថែមដែលម្ចាស់សំណើយល់ថា ទាក់ទងនឹងការវាយតម្លៃសក្តានុពលនៃហានិភ័យ និង/ឬមានប្រយោជន៍សម្រាប់សំណើប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬដើម្បីកែច្នៃ។

មាត្រា ៣១.-

ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃទទួលបានពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូល ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវ ឆ្លើយតបទៅម្ចាស់សំណើវិញ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដោយបញ្ជាក់ ៖

- កាលបរិច្ឆេទនៃការទទួលបានពាក្យស្នើសុំការឯកភាពជាមុន
- ព័ត៌មានបន្ថែមដែលតម្រូវឱ្យផ្តល់ក្នុងការដាក់ពាក្យសុំ ដែលក្នុងនោះក្រសួងបរិស្ថានអាចតម្រូវ ឱ្យមានការវាយតម្លៃបន្ថែមលើហានិភ័យ ដែលការវាយតម្លៃបន្ថែមនេះ ត្រូវធ្វើដោយម្ចាស់សំណើ ឬអ្នកជំនាញការឯករាជ្យណាមួយតាមការតម្រូវរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ហើយការចំណាយលើ ការវាយតម្លៃបន្ថែមលើហានិភ័យ ជាបន្ទុករបស់ម្ចាស់សំណើ ។

មាត្រា ៣២.-

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការព័ត៌មានបន្ថែម ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា៣១ខាងលើនេះ ក្នុង រយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែលទទួលបានតម្រូវការ ដោយបញ្ជូនឯកសារព័ត៌មានបន្ថែមទាំងនោះ ទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើត្រូវធ្វើការកែតម្រូវឡើងវិញ នូវឯកសារ ឬព័ត៌មានណាមួយ នៅក្នុងពាក្យស្នើសុំនោះ ម្ចាស់សំណើ ត្រូវបញ្ជូនឯកសារ ឬព័ត៌មានទាំងនោះទៅក្រសួងបរិស្ថាន ក្នុងរយៈពេល៩០(កៅសិប) ថ្ងៃ ។

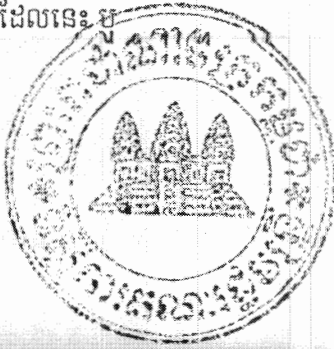
ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើពុំបានឆ្លើយតបចំពោះតម្រូវការព័ត៌មានបន្ថែម ក្នុងរយៈពេល៣០(សាមសិប) ថ្ងៃ ដូចកាលកំណត់នេះទេ ក្រសួងបរិស្ថាន អាចធ្វើការបដិសេធសំណើសុំនាំចូល ហើយត្រូវជូនដំណឹងទៅម្ចាស់សំណើ វិញ ពីការបដិសេធនេះ ។

ប្រសិនបើ ម្ចាស់សំណើបានបញ្ជូនព័ត៌មានបន្ថែមដែលបានតម្រូវឱ្យផ្តល់ត្រឹមត្រូវ តាមពេលកំណត់ក្រសួង បរិស្ថាន ត្រូវបញ្ជូនព័ត៌មាននេះទៅ **គ.វ.ត.យ.** ។

គ.វ.ត.យ. ត្រូវដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថានវិញនូវរបាយការណ៍ និងយោបល់របស់ខ្លួន ដើម្បីពិចារណានិងធ្វើការ សម្រេចចំពោះពាក្យស្នើសុំ ។

ក្រោយពីបានពិនិត្យយោបល់ និងរបាយការណ៍របស់ **គ.វ.ត.យ.** ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវជូនដំណឹងជា លាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីការសម្រេចរបស់ខ្លួនទៅម្ចាស់សំណើ និងទៅបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាពជាតិ ដោយបញ្ជាក់ពី៖

- ការឯកភាពឱ្យដាក់ពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតដោយមាន ឬគ្មានលក្ខខណ្ឌ និងបញ្ជាក់អំពីការ ឯកភាព ចំពោះការនាំចូលបន្តបន្ទាប់មកទៀតនូវសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដដែលនេះ ។
- ការបដិសេធសំណើនាំចូល ។

មាត្រា ៣៣._

ក្នុងការផ្តល់ការឯកភាពជាមុន ចំពោះសំណើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុង ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬដើម្បីកែច្នៃ ដូចមានចែងក្នុង អនុក្រឹត្យនេះ ក្រសួងបរិស្ថានតម្រូវឱ្យដាក់វិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ស្លាកសញ្ញា ឬតម្រូវការមួយចំនួនទៀត ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ។ នៅពេលទទួលបានការឯកភាពជាមុន ម្ចាស់សំណើត្រូវ ភ្ជាប់ច្បាប់ដើមនៃលិខិតឯកភាពជាមុន ជាមួយពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាត ដែលត្រូវដាក់ជូនស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ច ។

ក្នុងករណីបដិសេធពាក្យស្នើសុំ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវរៀបរាប់ពីមូលហេតុដែលពុំអាចផ្តល់ការឯកភាព ។

មាត្រា ៣៤._

ក្នុងករណីដែលក្រសួងបរិស្ថានផ្តល់ការឯកភាពជាមុន ចំពោះការនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បី ប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជាម្ហូបអាហារ ជាចំណីសត្វ ឬដើម្បីកែច្នៃនោះ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវជូនដំណឹងទៅសមាជិក ដទៃទៀតនៃពិធីសារកាតាហ្សេណាតាមរយៈបណ្តាញផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានជីវសុវត្ថិភាពក្នុងរយៈពេល១៥(ដប់ប្រាំ) ថ្ងៃ ។ ព័ត៌មានទាំងនេះ ត្រូវរៀបរាប់ដោយសង្ខេបអំពីព័ត៌មាន ដូចមានចែងក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃ អនុក្រឹត្យនេះ ។

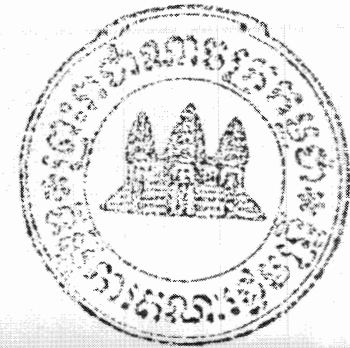
មាត្រា ៣៥._

ការដាំដុះសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ទោះបីយកមកធ្វើការពិសោធ ការសាកល្បង ការប្រើប្រាស់ដើម្បី គោលបំណងណាមួយក្តី ធ្វើជាពូជដំណាំកែច្នៃក្តី ត្រូវអនុវត្តតាមស្តង់ដារ និងគោលការណ៍បច្ចេកទេសដោយយោង ទៅតាមករណីជាក់ស្តែងមួយករណីម្តងៗ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ដោយមានការ ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

ការចិញ្ចឹមសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ទោះបីយកមកធ្វើការពិសោធ ការសាកល្បង ការប្រើប្រាស់ដើម្បី គោលបំណងណាមួយក្តី ធ្វើជាពូជសត្វក្តី ត្រូវអនុវត្តតាមស្តង់ដារ និងគោលការណ៍បច្ចេកទេស ដោយយោង ទៅតាមករណីជាក់ស្តែងមួយករណីម្តងៗ ដែលកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ដោយមានការ ពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ។

មាត្រា ៣៦._

រាល់ការបដិសេធសំណើនាំចូលទាំងឡាយដោយក្រសួងបរិស្ថាន ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៤នៃអនុក្រឹត្យនេះ ម្ចាស់សំណើ មានសិទ្ធិប្តឹងតវ៉ាតាមនីតិវិធីច្បាប់ជាធរមាន ។

ជំពូកទី៥

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ

មាត្រា៣៧._

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវអនុវត្តតាមលក្ខណៈវិទ្យាសាស្ត្រត្រឹមត្រូវស្របតាមខ្លឹមសារណែនាំ ដូចមានភ្ជាប់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី៣ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ព្រមទាំងមានការទទួលស្គាល់ផ្នែកបច្ចេកទេសពាក់ព័ន្ធផងដែរ ។

ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវផ្អែកលើព័ត៌មានដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងពាក្យស្នើសុំ និងផ្អែកលើភស្តុតាង វិទ្យាសាស្ត្រផ្សេងទៀត ដែលអាចរកបាន ។

ក្រសួងបរិស្ថានដោយមានការពិគ្រោះយោបល់ជាមួយក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវចេញប្រកាសកំណត់លម្អិត អំពីបែបបទ មេត្រ មេត្រា ការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ។

មាត្រា៣៨._

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវធ្វើការពិនិត្យឯកសារវាយតម្លៃហានិភ័យ ដែលម្ចាស់សំណើបានដាក់ជូន និងតម្រូវ ឱ្យមានការវាយតម្លៃហានិភ័យបន្ថែមទៀត ក្នុងករណីចាំបាច់ដោយឈរលើមូលដ្ឋាន មួយករណីម្តងៗ ។

គ.វ.ត.យ. ត្រូវធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ ដោយផ្ដោតការយកចិត្តទុកដាក់លើវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ដែលម្ចាស់សំណើបានស្នើឡើង និងវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យផ្សេងទៀត ដែលជាការចាំបាច់ក្នុងការកាត់បន្ថយ ហានិភ័យ ។

មាត្រា៣៩._

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវមានវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យដូចខាងក្រោម៖

- ការរៀបចំយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងហានិភ័យ
- ផែនការសម្របវិធានការគ្រាមានអាសន្នដោយចៃដន្យ
- ការបង្កើតយន្តការផ្ទៃក្នុងសម្រាប់ត្រួតពិនិត្យសុវត្ថិភាព
- វិធានការដើម្បីទប់ស្កាត់ជាមុននូវការបញ្ចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ទៅក្នុងបរិស្ថាន ការសាយភាយ ដោយអចេតនាព្រមទាំងមានវិធានការដោះស្រាយ និងកាត់បន្ថយហានិភ័យទៅលើជីវៈចម្រុះ និង សុខភាពមនុស្សនៅពេលណាដែលហេតុការណ៍នេះកើតមានឡើង
- រាយការណ៍ជាបន្ទាន់ទៅក្រសួងបរិស្ថាន នៅពេលណាដែលអ្នកធ្វើសកម្មភាពទាក់ទងនឹង សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលបានដឹងអំពីព័ត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រថ្មីៗដែលបញ្ជាក់ថាសកម្មភាព

ឬប្រតិបត្តិការ សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់របស់ខ្លួន នោះអាចបណ្តាលឱ្យមានការប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមាន ដល់ការអភិរក្ស និងដល់ការប្រើប្រាស់ជីវៈចម្រុះដោយនិរន្តរភាពក្នុងបរិស្ថាន និងដល់សុខភាពមនុស្ស ។

មាត្រា ៤០.-

ក្នុងការពិនិត្យឯកសារវាយតម្លៃហានិភ័យ ឬឯកសារវាយតម្លៃហានិភ័យបន្ថែម គ.វ.ព.យ. ត្រូវផ្តល់ របាយការណ៍ជូនក្រសួងបរិស្ថាន ដោយភ្ជាប់យោបល់ស្តីពីវិធានការសម្រាប់សំណើសុំការឯកភាពជាមុននីមួយៗ ដូចជាវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ការបិទស្នាក់សញ្ញា ឬបង្ហាញពីតម្រូវការទាំងឡាយ និង/ឬលក្ខខណ្ឌដែល ត្រូវអនុវត្ត ដើម្បីធានាសុវត្ថិភាពក្នុងការប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។

ខ្លឹមសាររបាយការណ៍ ដូចមានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើ ត្រូវសង្ខេបលទ្ធផលនៃការពិនិត្យឯកសារវាយ តម្លៃហានិភ័យ សម្រាប់សំណើសុំការឯកភាពនីមួយៗ និងយោបល់ដែលតម្រូវឱ្យមានយុទ្ធសាស្ត្រ គ្រប់គ្រង ហានិភ័យ ក៏ប៉ុន្តែពុំត្រូវរៀបរាប់អំពីព័ត៌មានសម្ងាត់ដែលត្រូវបានការពារ ដូចមានចែងក្នុងជំពូកទី៧ នៃច្បាប់ស្តីពី ជីវសុវត្ថិភាព និងជំពូកទី៧ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ជំពូកទី៦

ការនាំចេញសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់

មាត្រា ៤១.-

រាល់ការនាំចេញសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ត្រូវអនុវត្តតាមជំពូកទី៤ នៃច្បាប់ ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា ៤២.-

រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គល ដែលមានបំណងនាំចេញពីព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា នូវសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលបានបញ្ញត្តិដោយច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ត្រូវជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន ទៅស្ថាប័នមាន សមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសដែលនាំចូល មុននឹងដាក់ពាក្យស្នើសុំលិខិតអនុញ្ញាតនាំចេញពីក្រសួងមានសមត្ថកិច្ច នៃ ព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា ៤៣.-

សេចក្តីជូនដំណឹងជាលាយលក្ខណ៍អក្សរជាមុន ទៅស្ថាប័នមានសមត្ថកិច្ចនៃប្រទេសដែលនាំចូលត្រូវរៀបរាប់ ព័ត៌មានចាំបាច់ ដូចមានភ្ជាប់ក្នុងឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ។

ព័ត៌មានដែលបានរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីជូនដំណឹង ដូចបានចែងក្នុងកថាខណ្ឌខាងលើនេះ ត្រូវមានការបញ្ជាក់
បន្ថែមពីក្រសួងបរិស្ថាន អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃព័ត៌មានទាំងនោះ ។

មាត្រា ៤៤.-

នីតិវិធីលម្អិតសម្រាប់ការនាំចេញ នូវសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រី
ក្រសួងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី ៧

ព័ត៌មានសម្ងាត់

មាត្រា ៤៥.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវអនុញ្ញាតឱ្យម្ចាស់សំណើផ្តល់ព័ត៌មានមួយចំនួន ដែលម្ចាស់សំណើចាត់ទុកថា ជាព័ត៌មាន
សម្ងាត់ មានជាអាទិ៍ ព័ត៌មាននៅក្នុងលិខិតជូនដំណឹង ឬនៅក្នុងសំណុំឯកសារនៃពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាតនាំចូល
សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដើម្បីធានារក្សាការសម្ងាត់ ។

ក្នុងករណីដូចមានចែងខាងលើនេះ ក្រសួងបរិស្ថាន មានសិទ្ធិធ្វើការសម្រេចយល់ព្រម ឬមិនយល់ព្រមចាត់
ទុកថា ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ដែលម្ចាស់សំណើបានស្នើ ដោយផ្តល់នូវមូលហេតុសមស្របទៅឱ្យម្ចាស់សំណើវិញ ។

ព័ត៌មានសម្ងាត់ គឺជាព័ត៌មានដែលមិនអាចយកមកលាតត្រដាងដោយគ្មានការអនុញ្ញាត ។
ព័ត៌មានដែលអាចចាត់ទុកថា ជាព័ត៌មានសម្ងាត់បាន លុះត្រាតែព័ត៌មាននោះមានលក្ខណៈដូចខាងក្រោម ៖

- ព័ត៌មានដែលត្រូវលាក់មិនឱ្យនរណាដឹង ទោះជាបុគ្គលនោះធ្វើការជាមួយប្រភេទព័ត៌មាននោះក៏ដោយ
- ព័ត៌មានដែលមានតម្លៃពាណិជ្ជកម្ម
- ព័ត៌មានដែលម្ចាស់សំណើត្រូវតែចាត់វិធានការសមស្របដើម្បីរក្សាការពារ ។

មាត្រា ៤៦.-

ម្ចាស់សំណើ ត្រូវបែងចែកសំណុំឯកសារដែលជាព័ត៌មានសម្ងាត់ដាច់ដោយឡែក នៅលើផ្នែកណាមួយនៃ
ទំព័រសំណុំឯកសារ នៃពាក្យស្នើសុំដោយសរសេរនូវពាក្យ ការសម្ងាត់ពាណិជ្ជកម្ម ។

ព័ត៌មានសម្ងាត់ ត្រូវបិទជិតដាក់នៅក្នុងស្រោមសំបុត្រដោយឡែក ដែលនឹងត្រូវបើកដោយប្រធាន
លេខាធិការដ្ឋាននៃ គ.ជ.ប.ស. ដែលជាអ្នកទទួលខុសត្រូវក្នុងការរក្សាការសម្ងាត់ ។

មាត្រា ៤៧.-

ទោះជាព័ត៌មានដែលក្រសួងបរិស្ថានបានបដិសេធការចាត់ទុកជាព័ត៌មានសម្ងាត់ក៏ដោយ ក៏ដោយ

បរិស្ថានធ្វើការផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មាននោះជាសាធារណៈ ក្រសួងបរិស្ថានត្រូវផ្តល់មូលហេតុ និងផ្តល់ឱកាសដល់ម្ចាស់សំណើដើម្បីពិគ្រោះយោបល់សិន ។

មាត្រា៤៨._

គ.វ.ត.យ. មានសិទ្ធិដឹងពីព័ត៌មានសម្ងាត់ទាំងអស់នេះ សម្រាប់ការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ។

មាត្រា៤៩._

ក្នុងករណីដែលម្ចាស់សំណើសុំដក ឬបានដកពាក្យស្នើសុំការអនុញ្ញាត នាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរសវិញ ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវបន្តរក្សាការសម្ងាត់នៃព័ត៌មានដែលបានស្នើសុំជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ទោះជាព័ត៌មាននោះក្រសួងបរិស្ថានបានយល់ព្រមចាត់ទុកជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ឬពុំបានយល់ព្រមក៏ដោយ ។

មាត្រា៥០._

ក្រសួងបរិស្ថាន និងក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធមិនត្រូវប្រើប្រាស់ ឬអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ព័ត៌មានសម្ងាត់ទាំងនោះ សម្រាប់សកម្មភាពពាណិជ្ជកម្ម ដោយគ្មានការយល់ព្រមជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ពីម្ចាស់សំណើឡើយ ។

មាត្រា៥១._

ដោយមិននិយាយយោងដល់មាត្រា៥០ ខាងលើ ព័ត៌មានមួយចំនួនដូចខាងក្រោមនេះ មិនត្រូវចាត់ទុកជាព័ត៌មានសម្ងាត់ឡើយ ៖

- ឈ្មោះ និងអាសយដ្ឋានរបស់ម្ចាស់សំណើ
- ការរៀបរាប់ជាលក្ខណៈទូទៅនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស
- របាយការណ៍សង្ខេបនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងផលប៉ះពាល់ជាអវិជ្ជមានដល់ការអភិរក្ស និងការប្រើប្រាស់ដោយនិរន្តរភាពនៃជីវៈចម្រុះ ដល់បរិស្ថាន និងដល់សុខភាពមនុស្ស និង
- ការរៀបរាប់ពីវិធីសាស្ត្រ និងផែនការឆ្លើយតបបន្ទាន់សម្រាប់គ្រោះមានអាសន្ន ឬការសាយភាយដោយចៃដន្យនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស ។

មាត្រា៥២._

ក្រសួងស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធនិងសាធារណជនមានសិទ្ធិដឹងពីហានិភ័យនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស ។

ជំពូកទី៨

ប្រតិបត្តិការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ

មាត្រា ៥៣._

នៅពេលដែលមានហេតុការណ៍ លេចធ្លាយ ឬសាយភាយសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដោយចៃដន្យកើតមាន ឡើង ម្ចាស់ឬអ្នកទទួលខុសត្រូវគ្រប់មធ្យោបាយដឹកជញ្ជូន ឬទឹកនៃឆ្នែងដែលហេតុការណ៍បានកើតឡើងត្រូវរាយការណ៍ ជាបន្ទាន់ តាមមធ្យោបាយដ៏លឿនបំផុតទៅក្រសួងបរិស្ថាន ។

មាត្រា ៥៤._

ក្នុងករណីដែលទទួលបានព័ត៌មានអំពីហេតុការណ៍ ដែលកើតឡើងដោយចៃដន្យ ដែលបណ្តាលមកពី សកម្មភាពសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** ត្រូវចាត់វិធានការណ៍ជាបន្ទាន់ ដើម្បីទប់ស្កាត់ហានិភ័យ ឬ គ្រោះថ្នាក់ ឬការខូចខាតដល់ធនធានជីវៈចម្រុះ និង/ឬសុខភាពមនុស្ស ។

មាត្រា ៥៥._

ទន្ទឹមនឹងការកិច្ចចាត់វិធានការឆ្លើយតបបន្ទាន់ ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** ត្រូវដឹកនាំដោយផ្ទាល់រាល់សកម្មភាព សហប្រតិបត្តិការជាមួយបណ្តាប្រទេសហត្ថលេខី ឬភ្នាក់ងារអន្តរជាតិនានា ដែលជាម្ចាស់ជំនួយ សម្រាប់ការអនុវត្ត វិធានការឆ្លើយតបបន្ទាន់ ។

មាត្រា ៥៦._

ប្រធាន **គ.ជ.ជ.ស.** ត្រូវជូនដំណឹងភ្លាមទៅសមាជិក **គ.ជ.ជ.ស.** ទាំងអស់ ហើយត្រូវកោះប្រជុំជាបន្ទាន់ ដើម្បីចាត់វិធានការឆ្លើយតប នៅពេលដែលបានទទួលរបាយការណ៍ស្តីពីហេតុការណ៍ដោយចៃដន្យ ដូចមានចែង ក្នុងមាត្រា៥៥ ខាងលើ ។

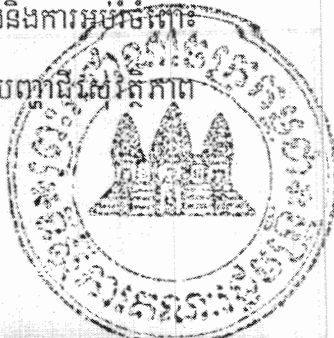
ជំពូកទី៩

ការផ្តល់ព័ត៌មាន ការលើកកម្ពស់ការយល់ដឹង

និងការចូលរួមរបស់សាធារណជន

មាត្រា ៥៧._

ក្រសួងបរិស្ថានដោយសហការជាមួយស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវលើកកម្ពស់ការយល់ដឹងនិងការអប់រំចំពោះ សាធារណជន ជាពិសេសចំពោះអ្នកដែលធ្វើសកម្មភាព និងប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងបញ្ហាដ៏ស្មុគស្មាញ

តាមរយៈការផ្សព្វផ្សាយច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព និងបទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយដែលសម្រាប់អនុវត្តច្បាប់ស្តីពី
ជីវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា ៥៨.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវផ្សព្វផ្សាយព័ត៌មានស្តីពីការនាំចូលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ មកក្នុងព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា
ដើម្បីប្រើប្រាស់ក្នុងព្រំដែនកំណត់ ឬដើម្បីបញ្ចូលដោយចេតនាទៅក្នុងបរិស្ថាន និង/ឬដើម្បីប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ជា
ម្ហូបអាហារ ឬចំណីសត្វ ឬដើម្បីកែច្នៃ ។

មាត្រា ៥៩.-

ក្រសួងបរិស្ថាន ត្រូវបើកទូលាយឱ្យសាធារណជនបានដឹងពីពាក្យស្នើសុំណាមួយ ដែលពុំត្រូវបានចាត់ទុកថា
ជាព័ត៌មានសម្ងាត់ ដូចមានចែងក្នុងមាត្រា២៥ នៃច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ។

មាត្រា ៦០.-

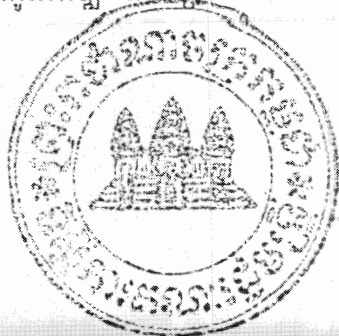
ជនណាក៏ដោយអាចដាក់ជូនក្រសួងបរិស្ថាន នូវយោបល់ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរទៅលើសំណើនាំចូល នាំចេញ
ផលិតក្នុងស្រុកដែលទាក់ទងនឹងបញ្ហាសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ក្នុងរយៈពេល៦០(ហុកសិប) ថ្ងៃ គិតពីថ្ងៃដែល
ក្រសួងបរិស្ថានធ្វើការផ្សព្វផ្សាយ ។ យោបល់ទាំងនោះ ត្រូវបានចាត់ទុកជាផ្នែកមួយសម្រាប់ធ្វើការពិចារណាក្នុង
ការធ្វើសេចក្តីសម្រេច ។ យោបល់ ឬអត្ថាធិប្បាយដែលក្រសួងបរិស្ថានទទួលបាន ព្រមទាំងចម្លើយរបស់ក្រសួង
ត្រូវបើកទូលាយឱ្យសាធារណជនបានដឹង ។

**ជំពូកទី ១០
ប្រភពធនធាន**

មាត្រា ៦១.-

គ.ជ.ប.ស. មានប្រភពធនធានផ្គត់ផ្គង់ដោយថវិកាជាតិជាកញ្ចប់ថវិកាដោយឡែក នៅក្នុងក្របខណ្ឌថវិកា
ប្រចាំឆ្នាំរបស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

គ.ជ.ប.ស. អាចមានសិទ្ធិទទួលមូលនិធិ និងហិរញ្ញប្បទាន ដែលបានមកពីដៃគូអភិវឌ្ឍ និងពីប្រភព
ផ្សេងៗទៀត សម្រាប់បំពេញការងាររបស់ខ្លួនឱ្យមានប្រសិទ្ធភាព ។

ជំពូកទី១១

ទណ្ឌកម្ម

មាត្រា៦២._

ការប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិណាមួយ នៃអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវបានផ្ដន្ទាទោសទៅតាមទោសប្បញ្ញត្តិនៃ ច្បាប់ស្តីពីជីវសុវត្ថិភាព ព្រមទាំងច្បាប់និងបទប្បញ្ញត្តិជាធរមាន នៃព្រះរាជាណាចក្រកម្ពុជា ។

មាត្រា៦៣._

ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ដែលត្រូវយកមកអនុវត្តសម្រាប់ការប្រព្រឹត្តផ្ទុយនឹងបទប្បញ្ញត្តិនៃអនុក្រឹត្យនេះ មានដូចតទៅ ៖

- ការព្រមានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ
- ការផ្អាក ឬដកហូតជាបណ្តោះអាសន្ននូវលិខិតឯកភាពជាមុន របស់ក្រសួងបរិស្ថាន
- ការដកហូតជាស្ថាពរនូវលិខិតឯកភាពជាមុន របស់ក្រសួងបរិស្ថាន ។

នីតិវិធីនៃការដាក់ទណ្ឌកម្មរដ្ឋបាល ត្រូវកំណត់ដោយប្រកាសរបស់រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន ។

ជំពូកទី១២

អន្តរប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៦៤._

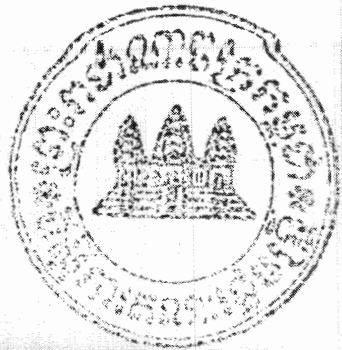
ក្នុងរយៈពេល៦(ប្រាំមួយ)ខែ ក្រោយពេលអនុក្រឹត្យនេះចូលជាធរមាន រូបវន្តបុគ្គល ឬនីតិបុគ្គលដែលបាន និង/ឬកំពុងធ្វើសកម្មភាព ឬប្រតិបត្តិការទាក់ទងនឹងសកម្មភាពផលិត ដាំដុះ ចិញ្ចឹមសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ត្រូវធ្វើរបាយការណ៍ព្រមទាំងផ្តល់ឯកសារផ្សេងៗដែលពាក់ព័ន្ធមក **គ.ជ.ជ.ស.** ដើម្បីធ្វើការវាយតម្លៃហានិភ័យ និងដាក់ចេញនូវវិធានការគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ។

ជំពូកទី១៣

វេទសារប្បញ្ញត្តិ

មាត្រា៦៥._

បទប្បញ្ញត្តិទាំងឡាយណា ដែលផ្ទុយនឹងអនុក្រឹត្យនេះ ត្រូវទុកជានិរាករណ៍ ។

មាត្រា ៦៦._

រដ្ឋមន្ត្រីទទួលបន្ទុកទីស្តីការគណៈរដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសេដ្ឋកិច្ច និងហិរញ្ញវត្ថុ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងបរិស្ថាន រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងកសិកម្ម រុក្ខាប្រមាញ់ និងនេសាទ រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងសុខាភិបាល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងឧស្សាហកម្ម រ៉ែ និងថាមពល រដ្ឋមន្ត្រីក្រសួងពាណិជ្ជកម្ម រដ្ឋមន្ត្រី រដ្ឋលេខាធិការ ក្រសួង ស្ថាប័នពាក់ព័ន្ធ ត្រូវអនុវត្តអនុក្រឹត្យនេះ ចាប់ពីថ្ងៃចុះហត្ថលេខាតទៅ ។

រាជធានីភ្នំពេញ ថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០

សម្តេចអគ្គមហាសេនាបតីតេជោ ហ៊ុន សែន

កន្លែងទទួល

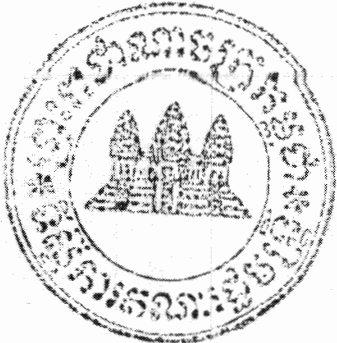
- ក្រសួងព្រះបរមរាជវាំង
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋានក្រុមប្រឹក្សាធម្មនុញ្ញ
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន ព្រឹទ្ធសភា
- អគ្គលេខាធិការដ្ឋាន រដ្ឋសភា
- អគ្គលេខាធិការរាជរដ្ឋាភិបាល
- ខុទ្ទកាល័យសម្តេចនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ខុទ្ទកាល័យឯកឧត្តម លោកជំទាវឧបនាយករដ្ឋមន្ត្រី
- ដូចមាត្រា ៦៦
- រាជកិច្ច
- ឯកសារ កាលប្បវត្តិ

ឧបសម្ព័ន្ធទី១ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ ច្រុះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០

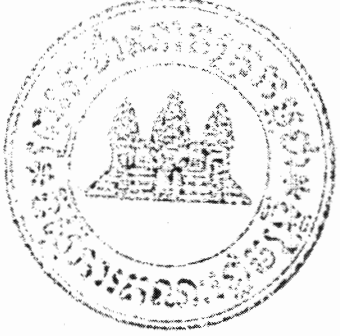
ស្តីពី

**យន្តការ និងនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីវិវស្សនសុវត្ថិភាព
ព័ត៌មានចំណាប់ដៃគ្រប់ប្រភេទនៅក្នុងពាក្យស្នើសុំ
សម្រាប់ការអនុញ្ញាតឱ្យប្រើប្រាស់ សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់នៅក្នុងបរិស្ថាន**

- ១. ឈ្មោះ អាស័យដ្ឋាន និងព័ត៌មានលម្អិតសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកនាំចេញ ។
- ២. ឈ្មោះ អាស័យដ្ឋាន និងព័ត៌មានលម្អិតសម្រាប់ទំនាក់ទំនងរបស់អ្នកនាំចូល ។
- ៣. ឈ្មោះ និងអត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ព្រមទាំងចំណាត់ថ្នាក់ក្នុងស្រុក នៃស្ថានភាព ជីវសុវត្ថិភាព របស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់នៅក្នុងប្រទេសនាំចេញប្រសិនបើមាន ។
- ៤. កាលបរិច្ឆេទគ្រោងទុក ឬកាលបរិច្ឆេទនៃចលនាឆ្លងដែនប្រសិនបើមាន ។
- ៥. ស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជអំបូរ ឈ្មោះធម្មតា ទឹកនៃប្រមូល ឬទឹកនៃទទួល និងបុគ្គលិកលក្ខណៈ នៃសារពាង្គកាយទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេទាក់ទងនឹងជីវសុវត្ថិភាព ។
- ៦. ប្រភព និងមណ្ឌលនៃសេនេទិកចម្រុះរបស់សារពាង្គកាយទទួលយក និង/ឬ សារពាង្គកាយមេ ប្រសិនបើដឹង និងការពិពណ៌នាពីដែនជម្រកដែលសារពាង្គកាយនេះអាចរស់នៅ ឬបង្កើតកូនចៅ ។
- ៧. ស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជអំបូរ ឈ្មោះធម្មតា ទឹកនៃប្រមូល ឬទឹកនៃទទួល និងបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃ សារពាង្គកាយផ្តល់ឱ្យ ឬសារពាង្គកាយទាក់ទងទៅនឹងជីវសុវត្ថិភាព ។
- ៨. ការពិពណ៌នាអំពីអាស៊ីតនុយក្លេអ៊ិច ឬការផ្លាស់ប្តូរ ដែលត្រូវបញ្ចូលបច្ចេកវិទ្យាបានប្រើប្រាស់ និងបុគ្គលិក លក្ខណៈដែលជាលទ្ធផលបានមកនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។
- ៩. ការប្រើប្រាស់ដោយចេតនានៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ឬផលិតផលដូចជា សម្ភារៈដែលកែច្នៃច ដែល ទទួលបានពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលមានផ្ទុកនូវធាតុផ្សំនៃសម្ភារៈសេនេទិក ទទួលបានតាមរយៈការ ប្រើប្រាស់ជីវបច្ចេកវិទ្យាទំនើប ។
- ១០. បរិមាណ ឬទំហំនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលនឹងត្រូវបំបែក ។
- ១១. របាយការណ៍នៃការវាយតម្លៃហានិភ័យពីលើកមុន និងរបាយការណ៍នៃការវាយតម្លៃហានិភ័យបច្ចុប្បន្ន ដែលស្របទៅតាមឧបសម្ព័ន្ធទី៣ ។

- ១២. វិធីសាស្ត្រដែលបានស្នើសម្រាប់គ្រប់គ្រង ការរក្សាទុក ការផ្ទេរ ការដឹកជញ្ជូន និងការប្រើប្រាស់ ដោយសុវត្ថិភាព រួមបញ្ចូលវិធីសាស្ត្រវេចខ្ចប់ បិទស្លាកសញ្ញា ចែកចាយ យកទៅចោល និងនីតិវិធី គ្រាមានអាសន្នអោយសមស្រប ។
- ១៣. ស្ថានភាពច្បាប់នៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់នៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ (ឧទាហរណ៍ ប្រសិនបើមានការហាមឃាត់នៅក្នុងប្រទេសដែលនាំចេញនោះ ឬ មានការដាក់កំហិតផ្សេងទៀត ឬក៏មានការឯកភាពចំពោះការឱ្យបញ្ចេញសាយភាយជាទូទៅ) ហើយប្រសិនបើសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ត្រូវបានហាមឃាត់នៅក្នុងប្រទេសនាំចេញ ត្រូវបញ្ជាក់ពីមូលហេតុសម្រាប់ការហាមឃាត់នោះ ។
- ១៤. លទ្ធផល និងគោលបំណងនៃសេចក្តីជូនព័ត៌មានដោយអ្នកនាំចេញទៅប្រទេសផ្សេងទៀត ស្តីពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលនឹងត្រូវផ្ទេរ ឬដឹកចេញ ។
- ១៥. ការបញ្ជាក់ថាព័ត៌មានខាងលើពិតជាត្រឹមត្រូវ ។

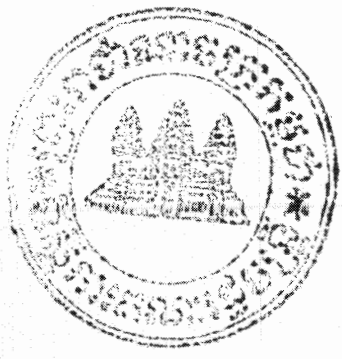

ឧបសម្ព័ន្ធទី២ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ អនក្រ.បន្ទះថ្ងៃទី ២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០

ស្តីពី

**យន្តការ និងនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីវិវត្តសុវត្ថិភាព
ព័ត៌មានចរាចរណ៍អន្តរជាតិ និងសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់
សម្រាប់ប្រើប្រាស់ដោយផ្ទាល់ជារាងរាង ចំណីសត្វ ឬ សម្រាប់កែច្នៃ**

- ១. ឈ្មោះ និងព័ត៌មានលម្អិតសម្រាប់ទំនាក់ទំនង របស់អ្នកដាក់ពាក្យសុំ ។
- ២. ឈ្មោះ និងអត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។
- ៣. ការពិពណ៌នាពីការផ្លាស់ប្តូរសែន បច្ចេកទេសដែលបានប្រើប្រាស់ និងបុគ្គលិកលក្ខណៈទទួលបានពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។
- ៤. អត្តសញ្ញាណកម្មពិសេសនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។
- ៥. ស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជ ឈ្មោះធម្មតា ទឹកនៃប្រមូល ឬទឹកនៃទទួល និងបុគ្គលិកលក្ខណៈ នៃសារពាង្គកាយទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេទាក់ទងទៅនឹងជីវសុវត្ថិភាព ។
- ៦. ប្រភពដើមកំណើត និងមណ្ឌលសេនេទឹកនៃសារពាង្គកាយទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេ ប្រសិនបើស្គាល់ និងការពណ៌នាពីដៃជម្រកដែលសារពាង្គកាយនេះអាចរស់នៅ ឬបង្កើតកូនចៅ ។
- ៧. ស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជអំបូរ ឈ្មោះធម្មតា ទឹកនៃប្រមូល ឬទឹកនៃទទួល និងបុគ្គលិកលក្ខណៈ នៃសារពាង្គកាយផ្តល់ឱ្យឬសារពាង្គកាយ ទាក់ទងទៅនឹងជីវសុវត្ថិភាព ។
- ៨. ការប្រើប្រាស់សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលបានឯកភាព ។
- ៩. របាយការណ៍វាយតម្លៃហានិភ័យ ដែលស្របទៅនឹងឧបសម្ព័ន្ធទី៣ ។
- ១០. វិធីសាស្ត្រដែលស្នើឡើងសម្រាប់ការគ្រប់គ្រង ការថែរក្សា ការដឹកជញ្ជូន និងការប្រើប្រាស់ឱ្យមានសុវត្ថិភាព រួមទាំងវិធីសាស្ត្រវេចខ្ចប់ ដាក់ស្លាកសញ្ញា ឯកសារ ការយកទៅចោល និង នឹងនីតិវិធី គ្រាមានអាសន្ន ឱ្យសមស្រប ។

ឧបសម្ព័ន្ធទី៣ នៃអនុក្រឹត្យលេខ ៤៧ អនក្រ.បន្ទះថ្ងៃទី២៧ ខែ មិថុនា ឆ្នាំ ២០១០

ស្តីពី

**យន្តការ និងនីតិវិធីអនុវត្តច្បាប់ស្តីពីវិវេសសុវត្ថិភាព
ការវាយតម្លៃហានិភ័យ**

គោលបំណង

១. គោលបំណងនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យនៅក្នុងពិធីសារកាតាហ្សេណា គឺដើម្បីធ្វើអត្តសញ្ញាណ និងវាយតម្លៃហេតុប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់លើការអភិរក្ស និងការប្រើប្រាស់ដោយនិរន្តរភាព នៃ ជីវៈចម្រុះនៅក្នុងបរិស្ថាន ដែលអាចនឹងទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំង ព្រមទាំងគិតគូរផងដែរពីហានិភ័យទាំងឡាយ ដល់សុខភាពមនុស្ស ។

ការធ្វើប្រុងប្រយ័ត្នការវាយតម្លៃហានិភ័យ

២. ការវាយតម្លៃហានិភ័យដែលត្រូវបានអនុវត្តដោយក្រសួងបរិស្ថានដើម្បីធ្វើសេចក្តីសម្រេចលើបញ្ហា សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។

គោលការណ៍ទូទៅ

៣. ការវាយតម្លៃហានិភ័យត្រូវអនុវត្តឱ្យបានត្រឹមត្រូវតាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ និងមានតម្លាភាពហើយ ត្រូវយកចិត្តទុកដាក់ចំពោះយោបល់របស់អ្នកឯកទេស និងគោលការណ៍ណែនាំដែលរៀបចំឡើង ដោយអង្គការ អន្តរជាតិពាក់ព័ន្ធ ។

៤. ការខ្វះខាតចំណេះដឹងខាងវិទ្យាសាស្ត្រ ឬការឯកភាពផ្នែកវិទ្យាសាស្ត្រមិនមែន ជាការចាំបាច់ក្នុង ការបកស្រាយ ដូចជាការបង្ហាញពីកម្រិតជាក់ស្តែងណាមួយនៃហានិភ័យ ឬអវត្តមាននៃហានិភ័យ ឬហានិភ័យនោះ អាចទទួលយកបានដើម ។

៥. ហានិភ័យដែលបណ្តាលមកពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ឬផលិតផលសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលជា រួមមានផលិតផលកែច្នៃពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ដែលជាប្រភពដើម ហើយផ្ទុកនូវធាតុផ្សំដែលរកឃើញថា ១ នៃ សម្ភារៈសេនេទិកទទួលបានតាមរយៈការប្រើប្រាស់ជីវចម្រុះវិទ្យាទំនើប ត្រូវតែគិតគូរនៅក្នុងបរិបទនៃ ហានិភ័យ ដែលបង្កឡើងដោយសារពាង្គកាយមិនទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេនៅក្នុងបរិស្ថាន ដែលនឹងអាចទទួលផល ប៉ះពាល់ខ្លាំង ។

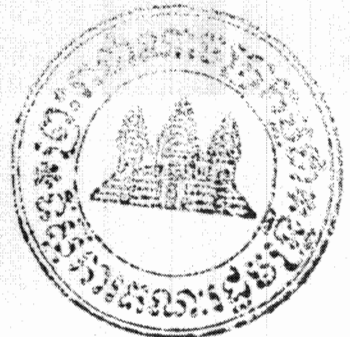
៦. ការវាយតម្លៃហានិភ័យ ត្រូវអនុវត្តឈរលើមូលដ្ឋានមួយករណីម្តងតាមស្ថានភាពជាក់ស្តែង ។ ព័ត៌មាន ដែលត្រូវការចាំបាច់អាចប្រែប្រួលទៅតាមលក្ខណៈធម្មជាតិ និងកម្រិតលម្អិតពីករណីមួយទៅករណីមួយ ទៀត អាស្រ័យទៅលើសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ពាក់ព័ន្ធ គោលដៅនៃការប្រើប្រាស់ និងបរិស្ថានដែលអាចនឹងទទួល រងផលប៉ះពាល់ខ្លាំង ។

វិធីសាស្ត្រ

៧. ដំណើរការនៃការវាយតម្លៃហានិភ័យអាចត្រូវការព័ត៌មានបន្ថែមអំពី ប្រធានបទវិទ្យាសាស្ត្រ ជាក់លាក់ដែលត្រូវបានកំណត់ និងស្នើឡើងក្នុងដំណើរការវាយតម្លៃនេះ ។ ចំណែកព័ត៌មានអំពីប្រធានបទ ផ្សេងទៀតអាចមិនពាក់ព័ន្ធនៅក្នុងករណីមួយចំនួនឡើយ ។

៨. ដើម្បីបំពេញគោលបំណងនេះការវាយតម្លៃហានិភ័យទាមទារនូវជំហានសមស្របដូចខាងក្រោម នេះ ÷

- ក. អត្តសញ្ញាណកម្មនៃលក្ខណៈសេណូទីប (Genotypic) និងផេណូទីប (Phenotypic) ភ្ជាប់ ជាមួយនឹងសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដែលអាចមានឥទ្ធិពលអវិជ្ជមានទៅលើជីវៈចម្រុះ នៅ ក្នុងបរិស្ថាន ដែលអាចនឹងទទួលផលប៉ះពាល់ខ្លាំងព្រមទាំងហានិភ័យដល់សុខភាពមនុស្ស ។
- ខ. ការវាយតម្លៃពិលទ្ធភាព (Likelihood) ដែលអាចកើតមានហានិភ័យអវិជ្ជមានទាំងនេះ ត្រូវបានយកចិត្តទុកដាក់ ដោយគិតគូរពីកម្រិតសាយភាយ និងបរិស្ថាន ដែលអាចទទួល ផលប៉ះពាល់ខ្លាំងពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ។
- គ. យកចិត្តទុកដាក់អំពីការវាយតម្លៃលើផលវិបាកដែលអាចមានផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ។
- ឃ. ការប៉ាន់ស្មាននៃហានិភ័យទាំងមូល ដែលបណ្តាលមកពីសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ដោយផ្អែក លើមូលដ្ឋាននៃការវាយតម្លៃពិលទ្ធភាពដែលអាចកើតមាននូវផលប៉ះពាល់អវិជ្ជមាន ។
- ង. អនុសាសន៍ថា តើហានិភ័យនេះអាចទទួលយកបានឬអាចគ្រប់គ្រងបានដែរឬទេ រួមទាំងការ កំណត់ពីយុទ្ធសាស្ត្រចាំបាច់ដើម្បីគ្រប់គ្រងហានិភ័យទាំងនេះ ។
- ច. នៅពេលមានភាពមិនច្បាស់លាស់ទាក់ទងទៅនឹងកម្រិតហានិភ័យ ត្រូវស្នើសុំព័ត៌មានបន្ថែម ពីបញ្ហាជាក់ស្តែង ឬដោយអនុវត្តនូវយុទ្ធសាស្ត្រគ្រប់គ្រងហានិភ័យ ឬដោយតាមដានត្រួត ពិនិត្យសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ នៅក្នុងបរិស្ថាន ។

ចំណុចដែលត្រូវលើកយកមកពិចារណា

៩. ផ្អែកទៅលើករណីនេះ ការវាយតម្លៃហានិភ័យត្រូវគិតគូរដល់សេចក្តីលម្អិតនៃបច្ចេកទេស និងវិទ្យាសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធនឹងបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃប្រធានបទខាងក្រោម ÷

- ក. សារពាង្គកាយទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេ : លក្ខណៈជីវសាស្ត្រនៃសារពាង្គកាយ ទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេរួមមាន ព័ត៌មានស្តីពីស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជអំបូរ ឈ្មោះធម្មតា ដើមកំណើត ប្រភពដើមកំណើត និងមជ្ឈមណ្ឌលសេនេទិកចម្រុះ ប្រសិនបើដឹង និងការពិពណ៌នា ពីដែនជំរកនៃសារពាង្គកាយទាំងនោះ អាចផន់ ឬ កកើតសាយភាយបាន ។
- ខ. សារពាង្គកាយផ្តល់ឱ្យ : ស្ថានភាពនៃការកំណត់ពូជអំបូរ និងឈ្មោះធម្មតា ប្រភព និង បុគ្គលិកលក្ខណៈជីវសាស្ត្រពាក់ព័ន្ធនៃសារពាង្គកាយផ្តល់ឱ្យ ។
- គ. ភ្នាក់ងារចំលង (Vector) : បុគ្គលិកលក្ខណៈនៃភ្នាក់ងារចំលង (បើមាន) ដែលរួមមាន ប្រភពដើមកំណើត និងទំហំនៃដែនជម្រក ។
- ឃ. ការបញ្ចូល ឬ/និងបុគ្គលិកលក្ខណៈនៃការកែប្រែហ្សែន : បុគ្គលិកលក្ខណៈសេនេទិកនៃ អាស៊ីតនុយក្លេអ៊ិច ដែលត្រូវបានបញ្ចូល ឬ/និងមុខងាររបស់វា និងបុគ្គលិកលក្ខណៈ នៃ ការកែប្រែហ្សែនត្រូវបានបង្ហាញ ។
- ង. សារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ : អត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ ព្រមទាំងភាពខុសគ្នា រវាងលក្ខណៈ ជីវសាស្ត្រនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងលក្ខណៈជីវសាស្ត្រនៃសារពាង្គកាយ ទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេ ។
- ច. ការចាប់វត្តមាន និងការធ្វើអត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ : វិធីសាស្ត្រ នៃ ការចាប់វត្តមាន និងការធ្វើអត្តសញ្ញាណនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងភាពខុសគ្នារវាង លក្ខណៈជីវសាស្ត្រនៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ និងសារពាង្គកាយទទួលយកទាំងនោះ ឬ សារពាង្គកាយមេ ។
- ឆ. ព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ដោយចេតនា : ព័ត៌មានទាក់ទងទៅនឹងការប្រើប្រាស់ ដោយចេតនានៃសារពាង្គកាយកែច្នៃរស់ រួមមានការប្រើប្រាស់ថ្មី ឬការប្រើប្រាស់ ដែលត្រូវ ផ្លាស់ប្តូរប្រៀបធៀបទៅនឹងសារពាង្គកាយទទួលយក ឬសារពាង្គកាយមេ ។
- ជ. បរិស្ថានដែលទទួលយក : ព័ត៌មានស្តីពីលក្ខណៈអាកាសធាតុ និងអេកូឡូស៊ី រួមបញ្ចូល ព័ត៌មានដែលទាក់ទងនៅលើជីវចម្រុះ និងប្រភពដើមកំណើតនៃបរិស្ថាន ដែលអាចនឹង ទទួលផលប៉ះពាល់ធ្ងន់ធ្ងរ ។

